

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010194
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4114010194.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného Z.. F. O., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 10.04.2015 takto

rozhodol:

obžalovaný

Z.. F. O. F. Y. N. T. O. R. Č., narodený XX.XX.XXXX v E.H. W.,
trvale bytom K. XXX,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 29.04.2013, v čase od 08:05 hodiny do 08:20 hodiny, v priestoroch Obvodného oddelenia Policajného zboru v E. W. spísal dva záznamy o podaní vysvetlenia podľa § 60 odsek 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v ktorých uviedol nepravdivé skutočnosti, že osoby T. H., narodená XX.XX.XXXX a Ľ. K., narodený XX.XX.XXXX sa dňa 29.04.2013 dostavili na Obvodné oddelenie Policajného zboru E. W. k podaniu vysvetlenia a priznali sa k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mali dopustiť dňa 03.04.2013 v dopoludňajších hodinách pred domom číslo XX v obci E. tým, že mali vulgárne nadávať O. K. z dôvodu, že vypúšťala vodu z pivnice na cestu, ktorá potom stekala na pozemok T. H., pričom však T. H. a Ľ. K. žiadne výpovede v uvedený deň v danej veci na útvere Policajného zboru v E. W. nevykonali a ani žiadny príslušník z Obvodného oddelenia Policajného zboru v E. W. nevykonali a ani žiadny príslušník z Obvodného oddelenia Policajného zboru v E. W. ich nijakým spôsobom v tento, ani iný deň, k danej veci nevyťažoval a ani nevypočúval, v dôsledku čoho boli T.Ľ. H. a Ľ. K. rozkazmi sp. zn.: Pk-1151/2213/A/2013/16129-Bf a Pk-1152/2213/A/2013/16129-Bf vydanými Obvodným úradom v Nitre dňa 17.06.2013 uznaní vinnými zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola im uložená sankcia - pokarhanie, pričom tieto konania boli následne správnym orgánom Obvodného úradu Nitra pod sp. zn.: Pk-1152/2213/A/2013/16129-Bf a Pk-1151/2213/A/2013/16129-Bf dňa 07.08.2013 v zmysle § 76 odsek 1 písmeno c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zastavené, čím konal v hrubom rozpore s ustanovením § 48 odsek 3 písmeno a), písmeno i) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície v platnom znení,

t e d a :

v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

t ý m s p á c h a l :

prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1.500,- (jedentisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 2Pv 706/13/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 18.02.2014, tento prejednal trestnú vec proti obžalovanému Z.. F. O. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 04.12.2014, 12.02.2015 a 07.04.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov T. H., Ľ. K., W. X. F. O. K., ako i prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením ostatného spisového materiálu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Z.. F. O., na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2014 vypovedal, že dňa 03.04.2013 v čase od 08.00 do 10.00 hod. volala na políciu svedkyňa O. K., ktorá uviedla, že jej susedia jej robia problémy v medziľudských vzťahoch. Preto on spoločne s kolegom svedkom W. X. prišli do Ž., kde ich čakala O. K. a uviedla im, že svedok Ľ. K. a svedkyňa T. H. jej vulgárne nadávali a Ľ. K. mal zároveň hodiť drevo na jej pole. W. X. spísal poznámky s oznamovateľkou O. K. a on vypočul T. H.. T. H. jemu uviedla, že s O. K. sú susedy, že majú s ňou problémy, pretože vypúšťa vodu z pivnice na ulicu a oni majú z toho podmочené pivnice, a že Ľ. K. nie je doma, pretože niekam odišiel. Následne sa spoločne s W. X. vrátili na policajné oddelenie, kde mu W. X. odovzdal poznámky spísané s O. K. a on spísal záznam o podaní oznámenia. So spísaným oznámením sa vrátil ešte v ten istý deň do Ž. za O. K., ktorá mu oznámenie vlastnoručne podpísala. Približne v polovici apríla 2013 sa vrátil do Ž., kde mu T. H. uviedla, že Ľ. K. je odcestovaný v I.. Obžalovaný uviedol, že nechcel spôsobiť Ľ. K. zbytočné výdavky návratom na Slovensko len kvôli takejto banalite. Obžalovaný tiež uviedol, že síce bolo pravdou, že spísal dva záznamy o podaní vysvetlenia, išlo však, podľa neho, len o administratívnu chybu, keď sa pomýlil v dátume a v tom, že uviedol, že záznam bol spísaný na oddelení napriek tomu, že na mieste priestupku boli spísané poznámky a potom na oddelení boli spísané záznamy. Obžalovaný poprel, žeby chcel spôsobiť niekomu ujmu alebo sebe zadovážiť prospech.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že v deň podania oznámenia sa opakovane nepokúšal kontaktovať Ľ. K., ani ho nikdy nevyočúval a ani s ním nespisoval žiadny záznam. Záznam, ktorý mal byť vyhotovený z vyťažovania Ľ. K. v apríli 2013 bol vyhotovený na základe toho, že ho T. H. prosila, aby nevolal Ľ. K. z I.. Obžalovaný vypovedal, že v zázname uviedol, že bol spísaný dňa 29.04.2013, pretože mal dva alebo tri dni do ukončenia priestupkového konania, ale pritom sa pomýlil, pretože si nepozrel záznam spísaný dňa 03.04.2013. V zázname tak mal uviesť deň 03.04.2013 a aj to že nevyočúval T. H. na oddelení. On sa do Ž. ešte vrátil, nakoľko si chcel overiť, či sa Ľ. K. medzičasom nevrátil domov. Obžalovaný vypovedal, že v oznámení spísal len to, čo uviedla O. K. jeho kolegovi W. X. a dodatočne ju dal podpísať oznamovateľke, aj keď to nebolo nevyhnutné. Obidva záznamy o podaní vysvetlenia spísal dňa 29.04.2013, pričom pri T. H. sa pomýlil v dátume a mal tam byť správny dátum dňa 03.04.2013. Obžalovaný si nepamätal, čo presne uviedol v záznamoch o podaní vysvetlenia a prečo záznam Ľ. U. K. spísal tak ako by to vypovedal priamo sám Ľ. K., ale bolo tam uvedené to, čo mu uviedla T. H.. Pamätal si však, že T. H. sa mu priznala k spáchaniu protiprávneho konania a zároveň potvrdila protiprávne konanie Ľ. K..

Súd následne postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 15.11.2013, kedy obžalovaný vypovedal, že po príchode do Ž. dňa 03.04.2013 sa skontaktoval s oznamovateľkou O. K. a nezisťoval, či boli doma T. H.Á. F. L. K.. K rozporom vo výpovedi z prípravného konania a výpoveďou urobenou na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný vyjadril, že to čo vypovedal v prípravnom konaní vyplynulo z toho, že keď bol vypočúvaný bol v strese a nespomenul si na to, že bol na mieste s T. H. a že s ňou išiel pozrieť jej pivnicu premočenú od vody. Podľa obžalovaného túto výpoveď mal vedieť potvrdiť aj svedok W. X., s ktorým sa navzájom informovali o vykonaných úkonoch.

Svedkyňa poškodená T. H., na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2014 vypovedala, že O. K. ich neustále udáva na políciu napriek tomu, že to nie je pravda. Dňa 03.04.2013 nebola ona doma, nakoľko jej manžel operovali na srdce v Bratislave a ona spoločne so zaťom L. K. išli za ním do nemocnice a domov sa vrátili až v noci. Uviedla tiež, že dňa 03.04.2013 vôbec s policajtmí nekomunikovala. V priebehu mesiaca prišli dvaja policajti vyšetrovať, či L. K. vyhodil dosky z hadice cez cestu. Svedkyňa im uviedla, že L. K. predmetné dosky vyhodil, pretože zavádzali autám, ktoré tade chodili. Svedkyňa vypovedala, že jeden z policajtov bol u nich v dome, v pivnici, pozrieť ako mali podmočenú pivnicu kvôli O. K.. Svedkyňa nevedela uviesť, či bol vtedy u nich obžalovaný, uviedla však, že nakoľko nebol jej zaťko L. K. doma, dala im na neho telefonický kontakt. Pred policajtmí svedkyňa nikomu nevolala, ale po ich odchode volala niekomu z rodiny, aby im povedala, že policajti boli vyšetrovať dosky. Svedkyňa vypovedala, že policajti boli u nich dvakrát. Prvýkrát v apríli 2013 ohľadne dosiek, kedy boli pozrieť aj jej pivnicu a druhýkrát dňa 07.11.2013, kedy ich zobrali na policajtnú stanicu a vypočúvali ju, či bola niekedy vypovedať na polícii na základe oznámenia O. K., ktorej mali so zaťom vulgárne nadávať, či udala zaťa a on ju. Potvrdila, že voči rozhodnutiu, ktorý bolo uznaná vinnou z priestupku, ktorý mala spáchať voči O. K., sa odvolala a následne to bolo všetko zrušené.

Svedok poškodený L. K., na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2014 vypovedal, že bol O. K. obvinený, že jej dňa 03.04.2013 nadával. Toto obvinenie sa však nezakladalo na pravde, nakoľko on dňa 03.04.2013 o 06.30 hod. odišiel do Bratislavy zobrať svokra z nemocnice a domov sa vrátil až okolo 17.00 hod.. Svedok tiež vypovedal, že rovnako nebolo pravdou, že na základe obvinenia O. K. bol dňa 29.04.2013 vypovedať na polícii a v rámci výpovede sa mal ku skutku priznať. Svedok uviedol, že koncom apríla bol v L. na návšteve u kamaráta na jeden deň. Svedok uviedol, že je pravda, že dosky z ulice odhadzoval, ale určite nie dňa 03.04.2013. On sa proti doručenému rozkazu odvolal, v dôsledku čoho sa konalo ústne pojednávanie, na ktorom O. K. uviedla, že on jej dňa 03.04.2013 nenadával a celé obvinenie si vymyslela a on uviedol, že on nebol na polícii vypovedať a ku skutku sa nepriznal. Polícia následne rozhodla o jeho nevine.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že v mesiaci apríl 2013 nebol vôbec kontaktovaný políciou a nemal ani vedomosť, že by bola jeho svokra kontaktovaná políciou. Svedok obžalovaného nepoznal a na hlavnom pojednávaní uviedol, že s ním nikdy nekomunikoval. Svokra mu povedala, že dala policajtom svoje číslo, ale či im dala číslo aj na neho nevedel uviesť.

Svedok W. X., na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2015 vypovedal, že s obžalovaným boli kolegovia, slúžievali spolu a poznal ho ako dobrého človeka a kamaráta. Koncom apríla 2013 boli spoločne s obžalovaným privolaní ku konfliktu rodín K. a H. do Ž.. Oznamovateľka O. K. volala políciu z dôvodu, že niekto odhodil drevá od hadice, ktorou odčerpávala vodu z pivnice. On spolu s obžalovaným prišli na preverenie na miesto v doobedných hodinách. Vec bola kvalifikovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. On vypočul oznamovateľku a obžalovaného poslal vypočuť druhú stranu. On si z výpovede oznamovateľky urobil písomné poznámky. Uviedol tiež, že obžalovaný sa rozprával s nejakou staršou pani vo vedľajšom dome. Ako náhle on dokončil vyťažovanie oznamovateľky, čakal približne 10 až 15 minút na obžalovaného v aute. Následne on svoje poznámky odovzdal obžalovanému, nakoľko on mal predmetnú vec vybaviť ako „územák“ pre túto oblasť. Obžalovaný jemu uviedol, že pani, ktorú vypočúval mu uviedla, že drevá od hadice odhodil jej zať, ktorý akurát odišiel preč. Zároveň mu obžalovaný povedal, že bol ohliadnuť pivnicu, ktorá bola podmočená a zatečená, nakoľko im údajne voda z hadice vtekala do pivnice. Priestupkové konanie bolo predložené na obvodný úrad, nakoľko na základe zaužívaného postupu mali priestupok len objasňovať a nie o ňom rozhodovať. Svedok zároveň uviedol, že spory pani K. a H. boli opakovane preverovať, ale nevedel uviesť, či tam bol aj on osobne alebo tam bol len obžalovaný. Jeho presvedčenie, že predmetný skutok bol opätovne

preverovaný vyplýval z toho, že videl záznam o oznámení, ktoré podpísala oznamovateľka O. K.. K postupu pri preverovaní priestupkov svedok uviedol, že na mieste priestupku si on robí poznámky, ktoré potom spracuje, hneď má na to čas, do záznamu, ktorý spisuje v tretej osobe, zápisnicu spisuje v prvej osobe a skutočnosti uvedené v zázname potvrdzuje policajť svojím podpisom. Následne majú byť strany dodatočne zápisnične vypočítané. Svedok si však nepamätal, či bol pri podpisovaní záznamu o podaní oznámenia O. K..

Svedkyňa O. K., na hlavnom pojednávaní dňa 07.04.2015 vypovedala, že asi 06.04.2013 ťahali pred domom vodu z pivnice a suseda T. H. im za to nadávala slovami „Vy ste jebnutí, máme špinavý celý dom“. Na to ona zavolała políciu. Keď prišli dvaja policajti, povedala im čo sa stalo a oni si spísali o tom zápisnicu. Nevedela však uviesť, či jeden z tých policajtov bol obžalovaný. Svedkyňa uviedla, že policajti si spísali poznámky do notesa a nič jej nedali podpísať. Ona najskôr hovorila s jedným a potom s druhým policajtom. Podľa nej policajti v ten deň neboli u susedy, ale neskôr na druhý deň alebo o dva dni tam asi boli.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že v ten deň o 10.00 - 10.30 hod. bola T. H. doma, ale jej zaťko u nej nebol. Policajtom vraj oznamovala len to, že jej T. H. nadávala a nič iné neoznamovala. Policajti sa držali stále pri sebe, najskôr vyťazovali ju na jej dvore a potom T. H. buď na dvore alebo vo vnútri.

Počas výpovede bol svedkyňi predložený na nahliadnutie záznam o podaní oznámenia zo dňa 03.04.2013, pričom svedkyňa, po nahliadnutí, uviedla, že podpis na zázname nebol jej.

Následne bol oboznámený obsah záznamu o podaní oznámenia, vo vzťahu ku ktorému svedkyňa uviedla, že skutok sa mohol stať, tak ako to bolo spísané v zázname, ale presne si to už nepamätala. Napriek tomu sa jej však zdalo, že Ľ. K. odhodil drevá od hadice až o 2 - 3 dni neskôr, nie v ten deň ako oznamovala Chrenovú. Keď prišli policajti preveriť jej oznámenie, drevo na hadici už nebolo. Trvala na tom, že Ľ. K. odhodil drevo do jarku pri ich dome, ale jej brat dal toto drevo hneď naspäť na hadicu. Svedkyňa vypovedala, že na Okresnom úrade v Zlatých Moravciach uviedla, že Ľ. K. jej nenadával, ale nadával jej bratovi, zotrvala ale na tom, že jej nadávala T. H..

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Zo služobného záznamu zo dňa 05.11.2013 vyplývalo, že Pracovníkmi odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite UIS SKIS MV SR, bola operatívnou cestou získaná informácia smerujúca k podozreniu zo spáchania trestného činu - prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pričom zo spáchania uvedeného skutku bol podozrivý príslušník Policajného zboru, služobne zaradeného na Obvodnom oddelení Policajného zboru Zlaté Moravce. Podstata spočívala v tom, že ppráp. Z. F. O. sa mal dopustiť zneužitia svojej právomoci tým, že v úmysle spôsobiť inému škodu dňa 29.04.2013, v priestoroch Obvodného oddelenia Policajného zboru E. spísal pod č. p. ORPZ-NR-OPP-9-353/2013-P, záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 odsek 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v ktorom fiktívne uviedol, že osoba G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XXX, Ž.R., sa dňa 29.04.2013 v čase o 08.20 hod. dostavil na Obvodné oddelenie Policajného zboru E. W. k podaniu vysvetlenia, a že sa priznal k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 03.04.2013, kedy mal v dopoludňajších hodinách pred domom č. XX v obci Ž. vulgárne nadával O. K. z dôvodu, že vypúšťala vodu z pivnice na cestu, ktorá potom stekala na pozemok jeho svokry T. H. a podmáčala jej dom, pričom menovaný žiadnu výpoveď v daný deň a v danej veci na útvare Policajného zboru v E. W. nevykonal. Následne bola vec postúpená na odbor všeobecnej vnútornej správy Obvodného úradu v Nitre, ktorý na základe vyššie uvedeného rozkazom Pk-1152/2213/A/2013/16129-Bf zo dňa 17.06.2013 uznal Ľ. K. vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch a za tento priestupok mu následne podľa § 11 odsek 1 písmeno a) zákona o priestupkoch udelil sankciu - pokarhanie.

Zo záznamu zo dňa 06.11.2013 vyplývalo, že bol vyťazený Ľ. K., ktorý uviedol, že dňa 29.04.2013 a ani nijaký iný deň sa na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W. k danej alebo k inej veci nedostavil, nakoľko na to nemal žiadny dôvod, keďže ho žiadny príslušník Policajného zboru na to nevyzval. Ľ. K. zároveň uviedol, že vo vzťahu k predmetnému priestupku ho žiadny príslušník z Obvodného

oddelenia Policajného zboru E. W. nevyťažoval a ani zápisnične nevypočúval. O tom, že sa mal dopustiť priestupku voči O. K. a že sa proti jeho osobe viedlo objasňovanie priestupku sa dozvedel až po doručení rozkazu Obvodného úradu Nitre, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Z odôvodnenia rozkazu vyplývalo, že Obvodný úrad v Nitre pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov objasňovania priestupku a z výpovede menovaného, v rámci ktorej sa mal k priestupku priznať. Vzhľadom na to podal Ľ. K. proti rozkazu odpor a námietku na postup policajta.

Zo záznamu zo dňa 06.11.2013 súd zistil, že bola vyťažovaná aj T. H., ktorá uviedla, že dňa 29.04.2013 a ani v nijaký iný deň sa na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W. k danej a ani k inej veci nedostavila, nakoľko na to nemala dôvod, pretože ju na to žiadny príslušník policajného zboru nevyzval. Zároveň uviedla, že k predmetnému priestupku ju nikto nevyťažoval a ani zápisnične nevypočúval. O tom, že sa mala dopustiť priestupku voči O. K. a že sa viedlo objasňovanie priestupku proti jej osobe sa dozvedela až po doručení rozkazu Obvodného úradu Nitre, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Z odôvodnenia rozkazu vyplývalo, že Obvodný úrad v Nitre pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov objasňovania priestupku a z výpovede menovanej, v rámci ktorej sa mala k priestupku priznať. Vzhľadom na vyššie uvedené podala voči rozkazu odpor s návrhom na zrušenie rozkazu. Následne na to T. H. vypovedala na Obvodnom úrade, kde uviedla, že skutok zo dňa 03.04.2013 sa nestal, nakoľko v tom čase sa nachádzala v Bratislave za účelom vyzdvihnutia jej manžela z nemocnice.

Zo záznamov o podaní vysvetlenia spísaných obžalovaným dňa 29.04.2013 s T. H. o 08.05 hod. a s Ľ. K. o 08.20 hod. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v E. W. vyplývalo, že obaja mali zhodne uviesť, že to čo uvádzala oznamovateľka O. K. v oznámení sa zakladalo na pravde, pretože O. K.Á. vylievala vodu odčerpávanú z pivnice na cestu, z ktorej stekala na pozemok T. H. a podmáčovala jej dom. Preto Ľ. K. túto hadicu z cesty odhodil, ale nijako ju nepoškodil.

Z rozkazov Obvodného úradu Nitra č. Pk-1152/2013/A/2013/16129-Bf zo dňa 17.06.2013 súd zistil, že Ľ. K., rovnako ako T. H., boli uznaní vinnými zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustili iným hrubým správaním tak, že dňa 03.04.2013 v dopoludňajších hodinách pred domom č. 18 v T. Ž. vulgárne nadávali oznamovateľke O. K. z dôvodu, že vypúšťala vodu z pivnice na cestu, ktorá stekala na pozemok T. H. a podmáčala jej dom. Z odôvodnenia rozkazov vyplývalo, že Obvodný úrad Nitra vychádzal zo Správy o výsledku objasňovania priestupku a spisového materiálu Obvodného oddelenia Policajného zboru E. W. č. ORPZ-NR-OPP9-353/2013-P a pri posudzovaní veci vzal do úvahy skutočnosti uvedené vo výpovedi Ľ. K. a T. H. zo dňa 29.04.2013 vykonanej na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W., v rámci ktorej sa ku skutku priznali.

Z odporu Ľ. K., súd zistil, že odpor Ľ. K. bol odôvodnený tým, že výpoveď, z ktorej vychádzal Obvodný úrad Nitra pri vydávaní rozkazu, sa nikdy neuskutočnila, pretože Ľ. K. v predmetnej veci v daný deň nevypovedal.

Z podania vysvetlenia vyplývalo, že Ľ. K. žiadal o podanie vysvetlenia a zjednanie nápravy vo vzťahu k záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 odsek 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko nič, čo bolo uvedené v predmetnom zázname nebolo založené na pravde. Ľ. K. uviedol, že v daný deň ani hodinu sa nenachádzal na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W..

Z predvolania na prejednanie priestupku, adresovaného Ľ. K. a T. H. zo dňa 19.07.2013 vyplývalo, že obaja boli predvolaní na Obvodný úrad Nitra dňa 07.08.2013 o 13.00 hod. v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Predmetným predvolaním boli obaja zároveň upovedomený o začatí priestupkového konania.

Zo zápisnice o prejednávaní priestupku vyplývalo, že T. H. dňa 07.08.2013 v čase o 13.00 hod. sa dostavila na Obvodný úrad Nitra a vypovedala, že to, čo vypovedala oznamovateľka O. K. sa nezakladalo na pravde, pretože dňa 03.04.2013 v ranných hodinách odišla do Bratislavy spolu so zaťkom Ľ. K. a s dcérou S. H. po svojho manžela, ktorého prepúšťali v ten deň z nemocnice. Domov sa vrátili až v popoludňajších hodinách. Ako dôkaz predložila prepúšťaciu správu manžela V. H..

Z prepúšťacej správy súd zistil, že manžel T. H., V. H. bol dňa 03.04.2013 o 09.00 hod. prepustený do domácej liečby z Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb, a.s., Bratislava.

Z listín z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplývalo, že Ľ. K. podal námietku na postup policajtov Obvodného oddelenia Policajného zboru E. W., ktorá bola prejednaná a vo veci bola zjednaná náprava a bolo uskutočnené opätovné preškolenie policajtov. Obžalovaný v predmetnej veci podal písomne vysvetlenie, spísané do úradného záznamu, v ktorom uviedol, že sa spojil s T. H., ktorá mu uviedla, že Ľ. K. bol pracovne odcestovaný. Vzhľadom na to sa s ním spojil telefonicky a vysvetlil mu, že bolo na neho podané oznámenie pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a zároveň ho požiadal, aby sa dostavil na Obvodné oddelenie Policajného zboru E. W.. Nakoľko sa Ľ. K. vyjadril, že sa nedostaví, pretože je pracovne vyťažený, položil mu obžalovaný otázky vo vzťahu k priestupku a informoval ho, že z telefonátu spíše záznam o podaní vysvetlenia s čím Ľ. K. súhlasil.

Z priestupkového spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru E. č. ORPZ-NR-OPP9-353/2013-P súd zistil, že dňa 03.04.2013 bolo na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W. podané O. K. oznámenie o priestupku, v nadväznosti na ktoré boli spísané záznamy o podaní vysvetlenia s T. H. a s Ľ. K.. Následne bola dňa 01.05.2015 vec predložená Obvodnému úradu v Nitre.

Z knihy fonogramov a hlásení Obvodného oddelenia Policajného zboru E. W. súd zistil, že dňa 03.04.2013 obžalovaný prevzal spoločne s W. X. hliadkovú službu v čase od 07.30 do 19.30 hod. Zo záznamu zo služby a z Hliadkovej knihy vyplývalo, že počas služby obžalovaný a W. X. v čase od 12.50 hod. preverovali oznámenie O. K.. Z knihy príchodov a odchodov vyplývalo, že obžalovaný dňa 03.04.2013 prišiel na Obvodné oddelenie Policajného zboru E. W. o 06.40 hod a odišiel o 07.30 hod. a dňa 29.04.2013 prišiel 06.50 hod a odišiel 20.05 hod. Zo záznamu č. 589 vyplývalo, že oznamovateľka O. K. podala oznámenie dňa 03.04.2013 o 12.10 hod. na Ľ. K. a T. H., ktoré prijal obžalovaný, pod menom oznamovateľky bol podpis.

Z registratúrneho denníka na rok 2013 vyplývalo, že dňa 04.09.2013 bola podaná námietka na postup policajta Obvodného oddelenia policajného zboru E..

Obžalovaný bol podľa záznamov na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W. dňa 03.04.2013 v čase od 07.30 do 19.30 a dňa 29.04.2013 v čase od 07.30 do 13.30 hod.

Z nariadenia prezidenta Policajného zboru Slovenskej republiky č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore vyplývalo, že záznam o podaní oznámenia môže obsahovať podpis oznamovateľa aj so slovami vyjadrujúcimi súhlas s obsahom záznamu o podaní oznámenia. Rovnako aj záznam o podaní vysvetlenia môže obsahovať podpis osoby, ktorá podáva vysvetlenie, aj so slovami vyjadrujúcimi súhlas s obsahom záznamu o podaní vysvetlenia. Policajt zároveň spisuje záznam o podaní vysvetlenia v nepriamej reči.

Z fotokópii priestupkových spisov z Obvodného úradu Nitra vyplývalo, že na základe oznámenia O. K. bolo na Obvodnom úrade Nitra začaté priestupkové konanie proti T. H. a Ľ. K.. V predmetnej veci sa konalo dňa 07.08.2013 ústne prejednanie priestupku, v rámci ktorého T. H. a Ľ. K. vypovedali, že tvrdenie oznamovateľky sa nezakladalo na pravde a oznamovateľka O. K. vo vzťahu k T. H. uviedla, že oznámenie podala z dôvodu, že jej T. H. nadávala, že „sú jebnutí ako rodina“, ale osobne oznamovateľke nenadávala do kuriev. K. zároveň uviedla, že Ľ. K. tam v tom čase nebol a že jej nenadával, ale nadával jej bratovi, ktorý bol, v čase skutku, pri čerpadle v pivnici. Keď prišiel Ľ. K. pred ich dom, zastavil pred hadicou, cez ktorú vypúšťali vodu z pivnice. Povedal oznamovateľke, aby dala zábranu preč, ale keďže ona odmietla, vystúpil, zábranu odhodil, prešiel cez hadicu a odišiel. Oznamovateľka K. poprela, že podpis na zázname o podaní oznámenia by bol jej a namietala aj presnosť obsahu z dôvodu, že ani T. H. a ani Ľ. K. jej nenadávali.

Z nariadenia prezidenta Policajného zboru Slovenskej republiky vyplývalo, že obžalovaný bol oboznámený s obsahom nariadenia prezidenta Policajného zboru Slovenskej republiky č. 7/2002 dňa 31.12.2012 a s obsahom nariadenia prezidenta Policajného zboru Slovenskej republiky č. 9/2012 dňa 06.10.2012. Obžalovaný zároveň dňa 05.04.2013 absolvoval inštruktáž výjazdu.

Zo služobnej charakteristiky na obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru prijatý dňa 01.10.2007 a ku dňu 01.02.2012 ustanovený do funkcie referenta s územnou a objektovou zodpovednosťou Obvodného oddelenia Policajného zboru E. W., odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre. Obžalovaný bol za zodpovedné, iniciatívne a kvalitné plnenie služobných úloh na úseku svojho zaradenia odmenený finančnou odmenou jedenásťkrát. Sedemkrát bola obžalovanému uložená výčitka, päťkrát disciplinárne opatrenie a jedenkrát bol prejednávaný Okresným dopravným inšpektorátom v E.. V jednom prípade, keď bolo obžalovanému uložené disciplinárne opatrenie, bol potrestaný za opodstatnenú sťažnosť Okresného súdu Žiar nad Hronom, kedy obžalovaný na základe dožiadania o doručenie zásielky spísal a zaslal odpoveď s tým, že doručenie zásielky nebolo doručené, pretože sa adresát nenachádzal doma. Údajne sa mal adresát zdržiavať v mieste prechodného bydliska, čo mala uviesť adresátova suseda p. Q. Š.. Dodatočne však bolo zistené, že p. Q. Š.F. na uvedenej adrese nebývala. Obžalovaný v správe pre Okresný súd Žiar nad Hronom poskytol nepravdivé osobné údaje a neuviedol v správe mieru spoľahlivosti takéhoto údaju. Tieto skutočnosti zároveň vyplývali zo záznamu o odmenách a trestoch.

Zo správy Obce E. zo dňa 05.12.2013 súd zistil, že susedské spory medzi rodinou O. K. a rodinou T. H. boli obcou riešené v roku 2012 dvakrát a v roku 2013 jedenkrát. Obec sa snažila predmetné spory riešiť v rámci ústnych pojednávaní, ktoré boli ukončené schválením zmiernosti. Susedské spory však napriek tomu pretrvávali a starosta obce bol opakovane privolaný k ich riešeniu na miesta trvalého pobytu.

Z fotokópii listín od Obce Ž. vyplývalo, že dňa 05.04.2013 podala O. K. na Obecný úrad Žitavany sťažnosť na L.Z. H., pre vulgárne vyjadrovanie sa na adresu ich rodiny a odhodenie ochrannej dosky na hadici, ktorou bola odčerpávaná voda. Preto bol L. H., ako aj oznamovateľka O. K., predvolaný na obecný úrad, na ktorom sa v rámci ústneho pojednávania pristúpilo k riešeniu susedského sporu. O. K. uviedla, že L. H. odhodil z ich hadice ochrannú dosku a nadával jej bratovi. Jej konkrétne síce nenadával, ale vo všeobecnosti im všetci z rodiny Chrenových nadávajú. Ako výsledok ústneho pojednávania bol schválený zmiernosti, v rámci ktorého sa obe strany dohodli, že sa nebudú navzájom urážať a budú nažívať v zmysle dobrých susedských vzťahov a tolerovať sa.

Z personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 17.12.2013 súd zistil, že obžalovaný bol dňom 31.01.2014 uvoľnený podľa § 191 odsek 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, na základe vlastnej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru zo dňa 15.11.2013.

Z rozhodnutia o zastavení konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru zo dňa 14.01.2014 vyplývalo, že voči obžalovanému bolo začaté konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti s tým, že ďalšie ponechanie obžalovaného v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V zmysle § 239a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície bolo toto konanie voči obžalovanému zastavené, nakoľko odpadol dôvod konania, pretože po dôkladnom oboznámení sa riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce so všetkými podkladovými materiálmi konštatoval, že na strane obžalovaného nebolo preukázané porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 10.03.2014 vyplývalo, že obžalovaný bol v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru od 01.10.2007 do 31.01.2014, kedy bol zo služobného pomeru uvoľnený na vlastnú žiadosť.

Z pripojeného osobného spisu obžalovaného súd zistil, že obžalovaný podal žiadosť o prijatie za príslušníka policajného zboru na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Nitra dňa 18.06.2007. Dňa 27.09.2007 bol obžalovaný personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre prijatý do služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru dňom 01.10.2007 a bol vymenovaný do hodnosti strážmajstra. Dňa 14.01.2009, 29.06.2009, 29.12.2009, 17.06.2010, 23.12.2011, 28.06.2012 bol obžalovaný oboznámený s rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002 o úlohách a na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok v znení rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky

č. 62/2003, s rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 2/2002 o úlohách na zvýšenie disciplíny príslušníkov Policajného zboru v znení rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 62/2003, s rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru a iné. Dňa 13.04.2010 bolo obžalovanému disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre uložené disciplinárne opatrenie, pretože dňa 16.02.2010 zapríčinil dopravnú nehodu. Predmetné disciplinárne opatrenie bolo zahladené disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 06.07.2010 s účinnosťou od 15.07.2010. Dňa 21.11.2011 bol obžalovaný opätovne potrestaný Disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre disciplinárnym opatrením, nakoľko dňa 14.11.2011 v čase o 01.23 hod. keď bol kontrolovaný zástupcom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce a mal sa zdržiavať na kontrolnom bode a vykonávať pešie hliadkovanie, sedel v služobnom motorovom vozidle a telefonoval. Po zaregistrovaní zástupcu riaditeľa ihneď nevystúpil, ale stále telefonoval a zástupcovi riaditeľa povedal „nech chvíľu počká“. Obžalovaný tak porušil základné povinnosti a dopustil sa disciplinárneho previnenia. Predmetné disciplinárne previnenie bolo zahladené disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 06.03.2012 s účinnosťou od 06.03.2012. Dňa 13.04.2012 bol obžalovaný opätovne potrestaný Disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, nakoľko porušil svoje základné povinnosti tým, že si svedomite neplnil svoje úlohy, ktoré mu boli uložené. Obžalovaný bol dňa 28.02.2012 uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorého sa dopustil tak, že dňa 28.03.2012 spôsobil dopravnú nehodu na služobnom motorovom vozidle, pretože sa naplno nevenoval vedeniu vozidla. Tiež bolo zistené, že obžalovanému bola dňa 13.10.2009 pridelená žiadosť o doručenie zásielky Okresného súdu Žiar nad Hronom R.. O. V.T., dňa XX.XX.XXXX obžalovaný spísal a zaslal odpoveď, že zásielku nebolo možné doručiť pre neprítomnosť adresáta, ktorý sa mal údajne zdržiavať na adrese prechodného bydliska, čo mala uviesť suseda Q. Š., pričom bolo zistené že Q. Š. tam už v tom čase nebývala. Toto konanie obžalovaného bolo vyhodnotené ako disciplinárne previnenie podľa § 52 odsek 1 zákona č. 73/1998 Z. z., pretože okresnému súdu poskytol nepravdivý osobný údaj a neuviedol v správe mieru spoľahlivosti takého údajja, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie služobného platu o 10% na dobu jedného mesiaca. Toto disciplinárne opatrenie bolo zahladené disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru E. č. 6/2010 s účinnosťou od 15.05.2010. Tiež bolo zistené, že za disciplinárne previnenie, ktorým obžalovaný porušil § 48 odsek 3 písmeno n) zákona č. 73/1998 Z. z. tým, že obžalovaný nechal svoj služobný preukaz v neuzamknutej kancelárii a tento mu bol neznámym páchatelom odcudzený. Za to mu bolo uložené zníženie služobného platu o 15% na dobu tri mesiace, toto disciplinárne opatrenie bolo zahladené s účinnosťou odo dňa 15.10.2010. Dňa 15.11.2013 bola na Obvodné oddelenie Policajného zboru doručená žiadosť obžalovaného o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru ku dňu 31.11.2013, nakoľko mal obžalovaný dňa 01.12.2013 nastúpiť na inú pracovnú pozíciu. Žiadosť obžalovaného bola schválená ku dňu 31.01.2014.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplývalo, že obžalovaný nebol doposiaľ odsúdený za žiadny trestný čin. V rámci správneho konania bol obžalovaný dvakrát priestupkovo prejednávaný. Prvýkrát za dopravnú nehodu zo dňa 16.02.2010, za ktorú bol obžalovaný potrestaný sankciou zákazom vedenia motorových vozidiel uloženou disciplinárnym rozkazom č. 2/2010. Druhýkrát bol obžalovaný prejednávaný za dopravnú nehodu zo dňa 28.03.2012 a bola mu uložená pokuta vo výške 400,- eur a zákaz vedenia motorových vozidiel. Z miesta trvalého pobytu vyplývalo, že obžalovaný žil v spoločnej domácnosti s rodičmi, bol nekonfliktný a nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Z lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplývalo, že doposiaľ bolo voči obžalovanému vedené len predmetné trestné stíhanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/18/2014.

Po vykonaní všetkých dostupných dôkazov súd, rešpektujúc zásady trestného konania uvedené v ustanoveniach § 2 odsek 10, 11 Trestného poriadku, tak ako to prikázal nadriadený súd v uznesení zo dňa 17.07.2014 sp. zn. 4To/77/2014, zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, pričom dospel k jednoznačnému záveru o tom, že obžalovaný, že svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Objektom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa 326 odsek 1 Trestného zákona je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t.j. verejný činiteľ, a to jednou z troch taxatívne uvedených foriem konania. Z hľadiska zavinenia úmysel páchatel'a musí zahŕňať aj spôsobenie škody, alebo zadováženie či už sebe alebo inému neoprávneného majetkového prospechu. Škodou podľa § 124 Trestného zákona sa rozumie aj iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Preto spôsobením škody inému treba rozumieť aj neoprávnené znevýhodnenie inej osoby, o ktorej páchatel' v postavení verejného činiteľa v rozpore so svojimi povinnosťami uvádza nepravdivé údaje, na základe ktorých táto osoba môže byť priestupkovo postihnutá v úmysle vyhnúť sa prípadnej zodpovednosti za disciplinárne porušenie svojich služobných povinností.

Všeobecnými podmienkami uznania osoby za verejného činiteľa na účely trestného zákona sú :

- a/ konkrétne postavenie, povolanie, služobný pomer alebo určitá funkcia osoby,
- b/ podieľanie sa na plnení úloh spoločnosti a štátu,
- c/ používanie zverenej právomoci danej v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh.

Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Pri zisťovaní obsahu pojmu „právomoc“ je potrebné vo všeobecnosti vychádzať z osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich pôsobnosť, oprávnenia a povinnosti toho - ktorého subjektu v postavení verejného činiteľa.

Oprávnenia a povinnosti verejných činiteľov priznávajú a stanovujú osobitné zákony, na tom ktorom úseku verejnej správy. Ide predovšetkým o procesné normy - Trestný poriadok, Občiansky súdny poriadok, Správny zákon, ďalej sú to zákony stanovujúce postavenie a úlohy ozbrojených zborov a mestskej polície (konkrétne zákon o Policajnom zbore č.171/1993 Z. z.) a zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru SR.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície policajt je povinný plniť svedomité úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a) až c).

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinnosti policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c), písmeno d), písmeno e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície disciplinárnym opatrením sú písomné pokarhanie, zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov, zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka, zákaz činnosti a prepadnutie veci.

V zmysle § 59 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, objasňovanie priestupku sa skončí spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovanie (§ 58 ods. 3) o priestupku dozvedel.

V zmysle čl. 3 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, za správnosť, včasnosť a zákonnosť vykonávania úkonov, rozhodnutí a opatrení pri objasňovaní a prejednávani priestupkov zodpovedá osobne policajt a v konaní o priestupkoch osobne poverený policajt.

V zmysle čl. 23 ods. 1 prvej vety nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa o priestupku dozvedel. Ak policajt nemôže skončiť objasňovanie priestupku v určenej lehote, o jej predĺžení na základe písomnej a odôvodnenej žiadosti rozhoduje priamy nadriadený policajta, ktorý zároveň určí primeranú lehotu na skončenie objasňovania a túto vyznačí do predloženej žiadosti, ktorá bude založená v druhom výtlačku priestupkového spisu. Predĺženie lehoty objasňovania priestupku nesmie presiahnuť obdobie dvoch rokov od spáchania priestupku.

Pojem „vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“ treba vykladať tak, že ide o obchádzanie už uvedených zákonov.

Je nepochybné, že v apríli 2013 obžalovaný konal ako verejný činiteľ, teda ako špeciálny subjekt a spáchal trestný čin v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou policajta (dôkazy: výpoveď obžalovaného, osobný spis obžalovaného).

K tomuto záveru súd dospel jednak na základe výpovede samotného obžalovaného a jednak aj na základe výpovedí poškodených a svedkov O. K. a W. X..

Obžalovaný vypovedal, že dňa 03.04.2013 ohľadne priestupku v obci Ž. medzi susedmi H. a K. on vypočúval poškodenú H., jeho kolega svedkyňu K. a ešte v ten istý deň sa vrátil do Ž. nechať podpísať oznámenie svedkyňi K., ktoré spísal na základe poznámok od kolegu X.. Poškodená H. mu dňa 03.04.2013 uviedla, že K. nie je doma a keď sa vrátil do Žitavian, v polovici apríla, tak mu poškodená uviedla, že Homola je odcestovaný v Nemecku a prosila ho, aby to zariadil tak, aby sa K. nemusel z Nemecka vracat' kvôli takej banalite. Spísanie záznamov zo dňa 29.04.2013 o podaní vysvetlenia s T. H., ktoré T. H. v ten deň neučinila, ale učinila ho dňa 03.04.2013 na mieste preverovania priestupku, považoval obžalovaný len za administratívnu chybu a spísanie záznamu o podaní vysvetlenia L. K. zo dňa 29.04.2013, s ktorým o priestupku, ktorého sa mal K. dopustiť dňa 03.04.2013 voči O. K., nikdy nehovoril, považoval len za zľahčenie práce. Všetky tieto tvrdenia obžalovaného boli vyvrátené výpoveďou poškodenej H. ktorá poprela, že by ju niekto dňa 03.04.2013 vyťažoval ohľadne priestupku, ktorý mala spáchať tým, že vulgárne nadávala svojej susede K., pretože v ten deň bola s K., so svojím zaťom, v Bratislave po manžela, ktorého v ten deň prepustili z nemocnice. Toto jej tvrdenie bolo objektivizované nielen výpoveďou L. K., ale jednoznačne objektívnym dôkazom potvrdené, a to prepúšťacou správou V. H. zo dňa 03.04.2013 z Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb, Bratislava. Poškodená T. H. pripustila, že niekedy v priebehu mesiaca apríl za ňou prišli dvaja policajti riešiť, či jej zať K. vyhodil dosky na hadici cez cestu, pričom vtedy policajtom potvrdila, že zať vyhodil dosky z cesty, lebo poškodzovali autá, ale jej zať vtedy nebol doma, bol na jeden deň v Rakúsku, tak im na zaťa dala telefonický kontakt.

L. K. tiež poprel, žeby niekedy akýmkoľvek spôsobom komunikoval s obžalovaným ohľadne priestupku, ktorý mal spáchať dňa 03.04.2013. Obžalovaný nakoniec ani nevedel hodnoverne vysvetliť, prečo v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 03.04.2013 L. K. bolo uvedené, že všetky skutočnosti v zázname uvedené, mal uviesť samotný L. K., hoci obžalovaný priznal, že tohto svedka nikdy nevypočul a to čo spísal v tomto zázname, mu mala uviesť len svedkyňa H.. V tomto smere súd poukázal aj na úradný záznam, ktoré obsahovalo písomne vysvetlenie obžalovaného, že L. K. ohľadne priestupku kontaktoval telefonicky, kedy mu obžalovaný položil otázky ku spáchaniu priestupku zo dňa 03.04.2013 a ktorému mal obžalovaný zároveň uviesť, že z telefonátu spíše záznam o podaní vysvetlenia, s čím mal L.L. K. súhlasiť (dôkaz: listiny z MV SR), pričom išlo o úplne iné skutočnosti ako uvádzal obžalovaný na hlavnom pojednávaní.

Dokonca aj svedkyňa K., oznamovateľka priestupku, nepotvrdila tvrdenia obžalovaného, že obžalovaný bol dňa 03.04.2013 vyťažovať aj svedkyňu H., pretože uviedla, že v deň, keď boli policajti u nej, u susedy H. policajti neboli, ale boli tam v iný deň a že poškodený K. v tento deň ani doma nebol, lebo nevidela jeho auto. Aj svedok W. X. uviedol, že až koncom apríla on vyťažoval oznamovateľku K. a obžalovaného poslal vypočuť druhú stranu (H.).

Nemenej podstatné bolo zistenie, že záznamy o podaní vysvetlenia zo dňa 29.04.2013, ktoré spísal obžalovaný neobsahovali slová vyjadrujúce súhlas s obsahom záznamu o podaní vysvetlenia osôb T. H. a Ľ. K., ktoré sa vyžadujú v zmysle čl. 18 odsek 3 nariadenia Prezidenta policajného zboru č. 7/2002, že osoba súhlasí s obsahom záznamu o podaní vysvetlenia.

Navyše bolo tiež nezanedbateľné, že svedkyňa O. K. poprela, že by podpisovala záznam o podaní oznámenia zo dňa 03.04.2013, ktoré spísal obžalovaný, pričom svoj podpis na tomto zázname aj znegovala. Súdu v tejto súvislosti vyplynulo podozrenie, či aj v tomto smere obžalovaný neporušil svoje povinnosti, keď záznam, ktorý spísal obžalovaný, čo obžalovaný nepoprel, obsahoval podpis osoby, ktorá vyhlásila na hlavnom pojednávaní pred súdom, že nie jej autentickým podpisom.

Záveru, že sa skutok stal a že vykázal všetky znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, nasvedčovali vyššie rozpísané dôkazy ako aj citované právne predpisy ako aj to, že skutok spáchal obžalovaný, a tento bolo potrebné právne zhodnotiť ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, teda v čase tesne pred uplynutím lehoty na objasnenie priestupku, ktorú obžalovaný zo zákona poznal a ktorá mala uplynúť 03.05.2013 (priestupok mal byť spáchaný 03.04.2013, inkriminované záznamy boli spísané 29.04.2013) a najmä jeho spôsob vykonania, keď obžalovaný vedel, že záznam o podaní vysvetlenia G. nemohol nikdy spísať, keďže K. k priestupku nikdy nevyťažoval (dôkazy: výpoveď obžalovaného, výpoveď poškodeného K. a H.), keďže sa v ten deň nenachádzal doma, a T. H. nevyťažoval dňa 03.04.2013, (dôkazy: výpovede svedkov H., K., K., listinný dôkaz: prepúšťacia spáva z 03.04.2013), pričom musel ako verejný činiteľ vedieť, že spísaním inkriminovaných záznamov, v ktorých bolo zaznamenané priznanie k spáchaniu priestupku poškodenými, im môže spôsobiť ujmu v podobe postihnutia za priestupok umožňovali prijať súdu záver, že závažnosť činu obžalovaného nebola nepatrná, a preto jeho konanie bolo potrebné vyhodnotiť ako trestný čin, nie ako priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov. Neobstála preto obrana obžalovaného, že spísaním dvoch záznamov o podaní vysvetlenia zo dňa 29.04.2013, ktoré obsahovali nepravdivé údaje bolo len administratívnou chybou. Presvedčeniu, že nešlo o priestupok, resp. len o akúsi „chybu v písaní“ ale o trestný čin, zodpovedalo aj disciplinárne potrestanie obžalovaného za obdobné porušenie služobných povinností, keď obžalovaný počas plnenia služobných povinností uviedol Okresnému súdu Žiar nad Hronom, nepravdivý údaj o pobyte osoby na adrese, kde osoba, ktorá obžalovanému mala údaj poskytnúť, ani nebývala, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie služobného platu o 10% (dôkaz: osobný spis bývalého príslušníka Policajného zboru - Z.. F. O.). Obžalovaný teda musel vedieť, že aj v tomto prípade, ak neobjasní priestupok oznamovateľky K. v zákonnej lehote (§ 59 odsek 4 zákona o priestupkoch), porušil by nielen nariadenie Prezidenta Policajného zboru č. 7/2002, ale aj zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru (§ 47, § 48 odsek 3), čo mohlo byť vyhodnotenú ako disciplinárne previnenie s uložením disciplinárneho opatrenia (§ 52 odsek 1, § 53 odsek 1 zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru), ktorému postihu sa vyhol práve spísaním dvoch záznamov dňa 29.04.2013, v ktorých uviedol nepravdivé skutočnosti. Navyše poškodení Ľ. K. a T. H., na základe záznamov zo dňa 29.04.2013 spísaných obžalovaným, skutočne aj boli rozkazmi Obvodného úradu Nitra zo dňa 17.06.2013 č. Pk - 1151/2013 a č Pk 1152/2013 uznaní vinnými zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustili iným hrubým správaním tak, že dňa 03.04.2013 v dopoludňajších hodinách pred domom č. 18 v Obci E. vulgárne nadávali oznamovateľke O. K. z dôvodu, že vypúšťala vodu z pivnice na cestu, ktorá stekala na pozemok T. H. a podmáčala jej dom, pričom z odôvodnenia rozkazov vyplynulo, že Obvodný úrad Nitra vychádzal skutočnosťami uvedenými v záznamoch o podaní vysvetlenia Ľ. K. a T. H. zo dňa 29.04.2013 spísaných obžalovaným, vykonaných na Obvodnom oddelení Policajného zboru E. W., v rámci ktorých sa ku skutku priznali, ktoré boli nepravdivé. Za spáchanie priestupku bolo T.Ľ. H. a Ľ. K. uložené pokarhanie. Až na základe odporov podaných poškodenými K. a H. voči rozkazom vydaných Obvodným úradom Nitra bolo priestupkové konanie voči poškodeným Ľ. K. F. T. H. dňa 07.08.2013 zastavené z dôvodu, že neexistovali, okrem skutočností uvedených oznamovateľkou, ďalšie skutočnosti, ktoré by

poškodených usvedčili z protiprávneho priestupkového konania (listinné dôkazy: záznamy o podaní vysvetlenia, záznam o podaní oznámenia, fotokópie priestupkových spisov OÚ Nitra č. Pk - 1151/2013 a č. Pk 1152/2013).

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, keď obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že tento záujem poruší, bol s tým uzromený, berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal. Obžalovaný teda, podľa názoru súdu, ako policajt vedel, že spísaním dvoch záznamov o podaní vysvetlenia o priestupkoch, v ktorých uviedol nepravdivé údaje, môžu u T. H. a Ľ. K. privodiť sankciu za priestupok, pretože na základe takého záznamu, na základe ktorého sa mali tieto osoby priznať ku spáchaniu priestupku, im mohlo byť uložené nielen pokarhanie, ale aj pokuta, prípadne zákaz činnosti a obžalovaný bol uzromený, že týmto zadováži sebe neoprávnený prospech tým, že v prípade, ak nedodrží lehotu na vybavenie priestupku v zmysle zákona § 59 odsek 4 o priestupkoch, môže byť toto vyhodnotené ako disciplinárne previnenie podľa § 52 odsek 1 zákona 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, pretože týmto konaním obžalovaný vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, teda nedodržel vyššie citované ustanovenie § 48 odsek 3 zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru SR. V danom prípade súd vyhodnotil, že išlo o prečin, ktorého závažnosť bola daná spôsobom vykonania činu a mierou jeho zavinenia. Súd mal za to, že vzhľadom na konanie a na postavenie obžalovaného v čase spáchania skutku (policajt) nemohla u obžalovaného nastať žiadna pochybnosť o možnom následku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistenie, že doposiaľ nebol obžalovaný súdne trestaný a bol jedenkrát priestupkovo prejednávaný na úseku dopravy, pričom podľa správy predošlého zamestnávateľa - Policajného zboru, bol aj disciplinárne aj niekoľkokrát disciplinárne odmenené aj aj niekoľkokrát disciplinárne potrestaný. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného prihliadol na okolnosť uvedenú pod písmenom j) s tým, že obžalovaný skutočne doteraz viedol z trestnoprávneho hľadiska riadny život. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil. S prihliadnutím na pomer týchto okolností súd s použitím ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v dôsledku čoho potom ukladal trest odňatia slobody v rozpätí upravenej trestnej sadzby na 2 roky až 4 roky.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery dospel okresný súd k záveru, že vzhľadom na doterajší život obžalovaného nie je potrebné uložiť trest, ktorý by bol spojený s obmedzením jeho osobnej slobody. Okresný súd bol toho názoru, že preventívny účel trestu a ponaučenie do budúcnosti je možné dosiahnuť aj uložením peňažného trestu.

Berúc do úvahy druh trestnej činnosti dospel súd k záveru, že vhodným prostriedkom v prejednávanej veci na dosiahnutie účelu trestu, tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie, bude u obžalovaného dosiahnutý aj uložením samostatného alternatívneho trestu, ktorý postihne majetok obžalovaného odčerpaním sumy 1.500,- eur, a to vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal prečin bez zistenej pohnútky, teda len „kvôli uľahčeniu práce“. Súd mal za to, že táto výmera trestu obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Obligatórnou súčasťou výroku o uložení peňažného trestu je v prípade nezaplatenia určenej peňažnej sumy uloženie aj náhradného trestu, ktorého výmeru súd určil na 12 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.